

Цѣлата македонска емиграция отначало е надѣхана съ крайно прѣувеличени надежди по отношение европейската дипломация. Тя се надѣва, безъ особени жертви отъ страна на македонското население, да се добере до голѣми политически придобивки за послѣдчото, които най малко да ускорятъ и улеснятъ окончателното разрѣщение на македонския въпросъ. Прѣдъ тая емиграция възниква задачата да се използува по възможность раздвижването на дипломацията поради арменския кланета, като се накара тя да се занимава и съ македонския въпросъ наредъ съ арменския. Единъ организиранъ на бърза ржка бунтъ въ Македония се смята като ефикасно срѣдство за това. За тая цѣль биватъ организирани и въоружени нѣколко емигрантски чети, които прѣвъзъ мѣсецъ юни се промежватъ въ Македония, за да прѣдизвикатъ проектирания бунтъ. Въ организирането на тая акция взима живо участие както Върховния М.-О. комитетъ, тѣй и съюзътъ на офицерскитѣ братства, който дава изъ своята срѣда повечето отъ водителитѣ на поменатитѣ чети. Едноврѣменно съ първите дѣйствия на четитѣ въ Македония организирани бѣха въ България множество митинги на емиграцията, за да се обѣрне вниманието на дипломацията. Въ Македония четитѣ дадоха редъ сраженія; нѣколко групирани чети, подъ водителството на Борисъ Сарафовъ прѣдприеха даже едно успѣшно нападение срѣчу града Мелникъ. Четитѣ дадоха много жертви между които и двама отъ споменатитѣ по горѣ офицери — Начевъ и Мутафовъ. Но населението се оказа далечъ неподготвено да подкрѣпи акцията на четитѣ; послѣдната изпѣкна като едно незначително и искусственно създадено отъ вънъ движение Главната цѣль на тази акция не можа да бѫде постигната. Европейското обществено мнѣние и европейската дипломация продължиха да игнориратъ македонския въпросъ.

Все пакъ дѣйствията на четитѣ отъ 1895 г. дадоха известни положителни резултати; тѣ не можаха да не упражнятъ известно благотворно влияние върху съзнанието на народната маса въ Македония; до нѣкаждъ тия дѣйствия можеха да бѫдатъ използвани дипломатически и отъ българското правителство. Но истинското тѣхно значение е въ туи, че тѣ способствуваха въ голѣма степень, и именно